

Disse Creditkasser ere garanterede af Staten, der ogsaa afholder alle Administrationsomkostninger ved samme.

§ 52.

Laan af disse Creditkasser skulle tilstaaes:

- a) De Fæstere og Forpagtere, som erhverve Eiendom efter Taxation ifølge denne Lov. Disse kunne, i Overensstemmelse med § 18, for de $\frac{4}{5}$ Dele af den ved endelig Taxation bestemte Kjøbesum — dog med Fradrag af hvad der bliver tilbage, naar disse $\frac{4}{5}$ Deles Beløb deles med 50 — udstede 1ste Prioritets Panteobligationer til vedkommende Creditkasse, som derfor atter udsteder Creditkassobligationer, med hvilke der forholdsvis paa den i det Følgende bestemte Maade.
- b) De Fæstere, der efter nærværende Lovs Kundgjørelse ved frivillig Overenskomst erhverve Eiendomsret over deres Gaarde. Til disse kan der dog ei laanes mere end Halvdelen af den Værdi, hvortil Creditkassens Bestyrelse, efter de af den fordrrede Oplysninger, som skulle tilveiebringes paa Laansøgerens Bekostning, ansætter den kjøbte Fæstegaard, og tillige ikke over $\frac{4}{5}$ Dele af den Kjøbesum, Fæstere har givet Godseieren for Gaarden. Ogsaa for disse Laan, der bør være deelbare med 50, udstedes Creditkassobligationer, der udleveres til Laantageren eller hvem han dertil bemyndiger.

Naar der vel imellem Godseier og Bønde er indgaaet frivillig Overenskomst om Gaardens Kjøbesum, men denne derefter alene af Hensyn til Panthavernes Ret bestemmes ved Taxation, er Bønden, naar han vil sikke sig imod Panthaverne, forpligtet til i Genhold til denne Taxationsforretning at indbetale det bestemte contante Beløb til Creditkassen, men da ogsaa berettiget til at udstede sin Panteobligation til denne, i Overensstemmelse med hvad under Litr. a er anført. Naar der, nærmest for at bestemme Forholdet imellem Godseier og Bønde, er optaget Taxationsforretning, men

Parterne derefter ved frivillig Overenskomst forene sig om en anden Kjøbesum, vedbliver dog Taxationsforretningen, forudsat at den isøvrigt er usvækket, at gjælde i Forholdet til Panthaverne, naar Bønden skal være sikret imod disse, paa samme Maade som i forstnævnte Tilfælde er bestemt. Skal i det sidstbetegnede Tilfælde Panthaveres Ret ikke saaledes sikkes, vil Bønden vel ogsaa være berettiget til at erholde Laan i Creditkassen for de $\frac{4}{5}$ Dele af den ved Taxationen bestemte Kjøbesum, men dog kun under Forudsætning af, at den ved den paafølgende Overenskomst betingede Kjøbesum ikke er mindre end det ved Taxationen bestemte Beløb; thi, er den betingede Kjøbesum mindre, skal der vel endnu gives Bønden Laan i Overensstemmelse med Litr. a, men saaledes, at den betingede Kjøbesum lægges til Grund.

Det følger af sig selv, at, ligesom Bønden i alle de Tilfælde, hvor han blot søger Laan i Creditkassen, kan udstede Panteobligation til denne for et mindre Beløb end det, han efter det Foregaaende var berettiget til at erholde, saaledes vil han ogsaa i de Tilfælde, hvor han tillige contant indbetaler den øvrige Deel af Kjøbesummen til Creditkassen, kunne indbetale et større Beløb, end han var pligtig til, og udstede Panteobligationen for en saameget mindre Sum, dog at denne sidste stedse er deelbar med 50.

§ 53.

Laantageren har, i de i § 52 omhandlede Tilfælde, at indbetale til Creditkassen engang for alle $\frac{1}{2}$ Procent af den Sum, hvorpaa hans Hovedobligation lyder. Af disse saaledes indbetalte halve Procenter dannes en Reservesfond, der skal være med Rente og Rentens Rente, hvorimod enkelte mødende Tab afholdes af samme.

§ 54.

De til Creditkassen ifølge § 52 udstedte Panteobligationer skulle lyde paa, at Debitor forrenter og afdrager sin Gjæld med et aarligt Beløb af $4\frac{1}{2}$ pCt. af det oprindelige Laans Beløb, med Halvdelen i hver af de sædvanlige Terminer, saaledes at der til enhver Tid beregnes ham 4 pCt. aarlig Rente af den afdragende Gjæld, og Resten som stigende Afdrag, indtil Gjælden ganske er indfriet.